

at finde en baade principielt og praktisk holdbar Skillelinie, vil imidlertid blive meget vanskeligt, og derfor mener jeg, at den Distinktion, der er angiven her i Loven, er at foretrække, den synes mig at være mere praktisk anvendelig. — Dernæst foreslaas det fra samme Side, at Kreditforeninger og Kreditkasser, Spare- og Laanekasser ikke skulde undtages fra Skattepligt. Jeg maa gøre opmærksom paa, at disse Foreninger og Institutioner dog i deres Væsen ere ikke lidet forskellige fra Aktieselskaber, og der vil ved deres Beskatning navnlig ogsaa være den store Vanskelighed, at det ikke vil være let at angive, hvad disse Institutioners virkelige Indtægt er. Det forekommer mig, at naar saadanne Institutioner ere stillede anderledes end Aktieselskaber, er det begrundet i Forholdenes Natur. — Endelig er det samme ærede Medlem vendt tilbage til det Spørgsmaal, jeg omtalte forleden, nemlig om, hvorvidt Forsikringspræmien bør fradrages den skattepligtige Indtægt. Jeg tror, at jeg har behandlet dette Spørgsmaal forleden Dag saa indgaaende, at der er liden Anledning for mig til at optage en Diskussion derom paa ny. Men, da det ærede Medlem med en vis Iver, til Dels endog i ret kraftige Udtryk, har insisteret paa, at det, der findes derom i Loven, er forkert, skal jeg kortelig gøre opmærksom paa, at denne det ærede Medlems Opfattelse viser sig at bero paa en Række paafaldende Misforstaaelser fra hans Side. Det ærede Medlem fremdrog en hel Del Love fra nogle mindre tyske Stater, som give udtrykkelige Regler for, at Beløb, der udredes til Præmier for Livsforsikring o. lign. ere skattefrie, men derimod ikke nævner noget om, at det samme gælder for Brandassurancepræmier. Han tilføjede, at en Bestemmelse af denne sidste Art vil være noget for dansk Lovgivning ganske ejendommeligt, og at der ikke noget andet Sted i Verden vil findes noget tilsvarende. Denne det ærede Medlems Opfattelse beror paa en højst besynderlig Misforstaaelse. Alle de Smaastaters Love, som det ærede Medlem nævned, kender jeg ganske vist ikke; men jeg kan aldeles trygt gaa ud fra, at hvis der i disse Love ikke siges noget om, at hvad der udredes til Brand- og Søassurance kan fradrages, naar Indtægterne skulle udfindes, er Grunden den, at det ikke falder noget Menneske paa Jorden ind, at det ikke skulde fradrages. Det er noget, der ikke behøver at siges; det er i og for sig ganske overflødig, at

det staar her i Loven, thi det følger i den Grad af Sagens Natur, at der ikke kan være Tale om andet. Det ærede Medlems Misforstaaelse paa dette Punkt viser sig at hænge sammen med, at han ogsaa har læst Bestemmelsen i § 6 e forkert. Han tror, naar det her hedder, at der kan fradrages, hvad der er udredet i Forsikring af skattepligtig Ejendom, at dette da kun skal gælde for fast Ejendom. Nej, det gælder om al Ejendom. Det gælder ikke blot den faste Ejendom, men ogsaa Løøre og Købmandsgods. Det ærede Medlem mener, at ved at stryge denne Bestemmelse vil man opnaa at stille Land og By mere paa samme Fod, idet han synes at opfatte det som en særlig Begunstigelse for Landboerne at have Lov til at fradrage Brandassurance af Bygninger. Men hvis det ærede Medlem som Frugt af sin Iver for at ændre Loven kom og fortalte Købmændene her i Byen, at det var lykkedes ham at udvirke for dem, at de fik Lov til at betale Skat af, hvad de udrede til Sø- og Brandassurance, vilde de gnide Øjnene og blive noget forundrede over den Present, som det ærede Medlem der bragte dem. Forholdet er saa ganske simpelt, noget som i den Grad følger af Sagens Natur, at det endog er overflødig at sige det. Hvad Købmanden eller enhver anden Mand i sin Virksomhed udreder til Assurance, er en Del af hans Driftsomkostninger og maa selvfølgelig fradrages, naar man vilde finde Renindtægten, den skattepligtige Indtægt. Naar det ærede Medlem endelig læser Slutningsstykket i § 6 som værende i Strid med, hvad jeg forleden har udtalt, beror dette paa, at det ærede Medlem har misforstaaet dette Slutningsstykket. Den foregaaende Del af Paragraffen giver Bestemmelser om, hvorledes den skattepligtige Indkomst udfindes, hvilket Fradrag der kan gøres, hvilke Driftsomkostninger man kan trække fra, inden man kommer til den Indkomst, hvoraf der skal svares Skat. Derefter hedder det saa i sidste Stykke: „Den beregnede Skatteindtægt“ — den Indtægt, som i Henhold til de foregaaende Regler er udfundet — „er skattepligt uden Hensyn til, hvorledes den anvendes“ — altsaa uden Hensyn til, om man anvender den til at købe sig en Livsforsikring, eller man sætter Pengene i Sparekassen eller bruger dem paa en hvilken som helst anden Maade. Og naar der i andre Landes Lovgivninger findes Bestemmelser om, at hvad der udredes i Livsforsikringspræmier o. lign. skal være skattefrit, saa er Forholdet sikkerlig det,